

تغییرات وضعیت دیابتی‌ها در ۱۰ سال گذشته

یک پژوهشگر پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم با بررسی اطلاعات حاصل از مطالعات کشوری...



یک پژوهشگر پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم با بررسی اطلاعات حاصل از مطالعات کشوری بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ در بین افراد دیابتی و افراد جامعه عمومی، تغییرات عوامل خطر دیابتی‌ها را بررسی کرده است.

به گزارش ایسنا، "گذشته چراغ راه آینده است". این واقعیت در مورد بسیاری از پدیده‌ها مصداق پیدا می‌کند. امور مربوط به سلامت نیز جزئی از این قاعده محسوب می‌شوند. بررسی تغییرات درخصوص شاخص‌های بهداشتی و چربی تغییرات الگوی بیماری‌ها، می‌تواند در پیش‌بینی روند آنها در جامعه و برنامه‌ریزی برای نیازهای بهداشتی و حوزه سلامت و نهایتاً افزایش بهره‌وری در ارکان مختلف تأثیر بنیادین بگذارد.

در راستای همین رویکرد، دکتر داود خلیلی، متخصص همه‌گیرشناسی و عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در یک پروژه تحقیقاتی با بررسی اطلاعات حاصل از مطالعات کشوری بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ در بین افراد دیابتی و افراد جامعه عمومی به نتایج جالب توجهی دست یافت.

به گفته این پژوهشگر پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، نتیجه این تحقیق نشان داد که میزان فشارخون و کلسترول در افراد دیابتی نسبت به سایر افراد کاهش بیشتری داشته است.

وی افزود: این پدیده در مورد قند خون ناشتا نیز به چشم می‌خورد به این مفهوم که میزان قند خون ناشتا در دیابتی‌ها کاهش بیشتری نسبت به افراد غیر دیابتی داشته است.

خلیلی بیان کرد: گرچه هنوز بیش از نیمی از مبتلایان به دیابت همچنان به هدف کنترل قند و چربی خود نرسیده‌اند ولی زمانی که این نتایج در کنار این واقعیت قرار می‌دهیم که در مجموع با افزایش میزان قند خون در افراد جامعه روبه‌رو هستیم، پی به این واقعیت می‌بریم که در حوزه پیشگیری‌های ثانویه، در مقایسه با پیشگیری‌های اولیه موفق‌تر عمل کرده‌ایم.

پیشگیری اولیه عبارتست از پیشگیری قبل از ایجاد بیماری با کنترل علل و عوامل خطر. اقدام‌هایی مانند ارتقای سطح بهداشت عمومی، بهزیستی و کیفیت زندگی افراد در این دسته جای می‌گیرند.

پیشگیری ثانویه عبارتست از کاهش پیامدهای شدیدتر بیماری از طریق تشخیص به موقع و درمان چه در سطح فردی و چه در سطح اجتماعی.

این متخصص همه‌گیرشناسی، افزایش شیوع چاقی را یکی از علل بالا بودن قند خون در کلان‌جامعه دانست و این موضوع را برای آینده سلامت، خطرناک قلمداد کرد و بررسی و نحوه مقابله با آن را واجد موضوعیت جدی دانست.